

I 69282

GLASNIK MUZEJSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO

BULLETIN DE L'ASSOCIATION DU MUSÉE DE SLOVÉNIE

XIX, 1938

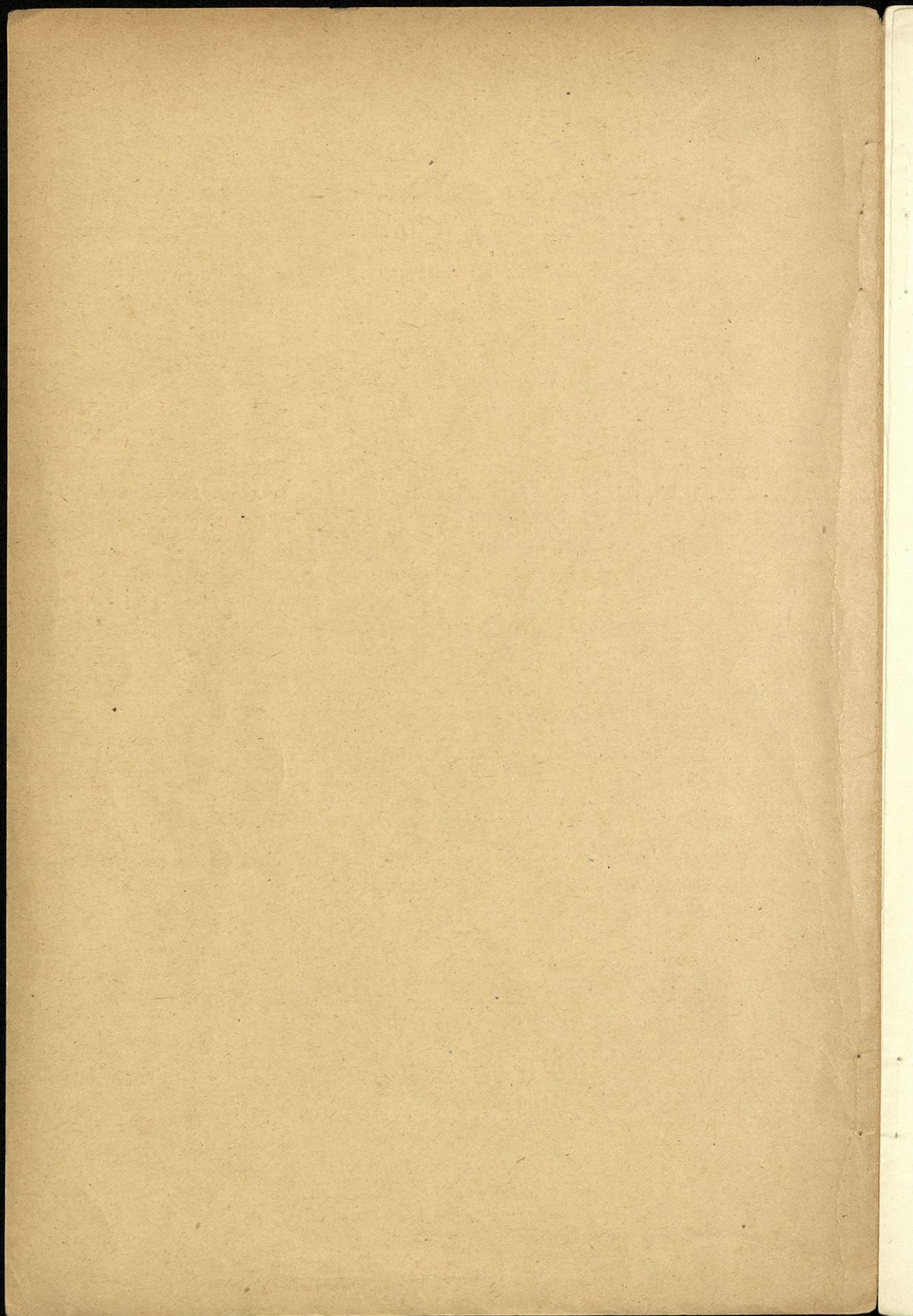
POSEBNI ODTIS — EXTRAIT

MILKO KOS

**ODLOMKI STIŠKEGA NEKROLOGIJA
IZ 15. STOLETJA**

LJUBLJANA 1938

JUGOSLOVANSKA TISKARNA V LJUBLJANI





75. IV. 1943
J.erk

ODLOMKI STIŠKEGA NEKROLOGIJA IZ 15. STOLETJA

Milko Kos (Ljubljana)

Pomembni viri za poznavanje srednjeveške zgodovine so nekrologiji ali mrtvaške knjige, ki so jih, urejene navadno po mesecih in dneh, vodile cerkvene ustanove v namen, da so se pri posameznih dneh mogle spominjati umrlih članov, sobratov in dobrotnikov, pa tudi drugih cerkvenih in svetnih oseb, ki so bile v zvezi z dotično cerkvijo. Iz slovenskih samostanov nam je ohranjenih le malo takih nekrologijev. Nekrologij kartuzije v Bistri pri Ljubljani, ki je bil začel kmalu po letu 1415., je opisal, ocenil in objavil Wl. Milkowicz.¹ Ta nekrologij je služil za podlago mlajšemu iz 17./18. stoletja, ki ga je opisal in v izvlečku priobčil Kozina.² Nekrologij kartuzije v Žičah, ki sta ga deloma objavila Pusch in Frölich, je bil, kot se kaže, sestavljen v 15. stol., sklicuje se pa tudi na starejši nekrologij.³ Nekrologijske zapiske o žičkih profesih in konverzijah iz 17. in 18. stoletja vsebuje rokopisni kodeks št. 640 Univerzitetne biblioteke v Gradcu.⁴

Niso bili pa doslej povsem neznani tudi nekrologiji cistercijanskega samostana v Stični. Mlajši nekrologij, sestavljen kratek čas pred razpustitvijo samostana (zgodilo se je to l. 1784), se nahaja v arhivu Narodnega muzeja v Ljubljani. Sledove starejših imamo pa v vrsti rokopisnih del za stiško zgodovino, ki se nahajajo danes deloma v arhivu Narodnega muzeja v Ljubljani, deloma v Nacionalni biblioteki na Dunaju in jih je sestavil marljivi stiški historiograf Pavel Pucelj (Puzel, 1669—1721). Iz Pucljeve roke je tudi stiški nekrologij v rokopisu male kvartne oblike, ki se nahaja danes v arhivu Narodnega muzeja v Ljubljani in je večidel iste vsebine kot obsežen nekrologij, ki ga je na svoj način objavil Pucelj v četrtem delu svoje »Idiographia sive rerum memorabilium monasterii Sitticensis descriptio... 1719« (rokopis v arhivu Narodnega muzeja v Ljubljani). Kozina, ki je v izvlečku objavil Pucljev nekrologij in zgoraj omenjeni mlajši stiški nekrologij iz 18. stol., sodi, da so Pucljevi nekrologiji nedvomno prevzeti iz starih mrtvaških knjig.

Wl. Milkowicz ima pa o teh v Pucljevih rokopisnih delih objavljenih nekrologijih znatno neugodnejše mnenje. Če je Pucelj sploh imel kako predlogo in je bila ta starejša, ji je s svojo samovoljno preureditvijo vzel prvotno vrednost.

¹ Die Nekrologe der Karthause Freudenthal, Mittheilungen des Musealvereins für Krain, II (1889), 41 dalje.

² Kodeks 8071 Nacionalne biblioteke na Dunaju. — Mittheilungen des Historischen Vereines für Krain, 18 (1863), 27—31.

³ Diplomataria sacra ducatus Styriae, II (1756), 329 dalje.

⁴ A. Stegenšek, Konjiška dekanija, 289.

Kajti imena mrtvih je razporedil v razdobjih po sto let v alfabetskem redu, v vsakem stoletju pa pustil umreti natančno po 50 menihov. Milkowiczu se zdi, da je Pucelj večino svojih nekrologijev sam sestavil ali je pa vsaj delal po ne mnogo starejših predlogah. Če je samostan vobče začel voditi kak nekrologij, se je moglo to zgoditi leta 1350., ko je Stična sklenila bratovščinsko zvezo s cisterco v Reinu pri Gradcu, ali pa leta 1386., ko je stopila v tako zvezo z benediktinci v Gornjem Gradu. Mogoče pa Pucelj starejših nekrologijev, če jih je Stična vobče imela, sploh ni videl. Milkowicz sklepa to iz Pucljevega neznanja za točen smrtni datum vojvodinje Viride, vdove po avstrijskem vojvodu Leopoldu III., velike dobrotnice stiškega samostana. Nekrologiji pri Puclju so brez vrednosti, tako zaključuje Milkowicz svoja izvajanja o tem predmetu.⁵

Najdba odlomkov originalnega stiškega nekrologija iz 15. stol. nam more dati odgovor na vprašanja, ki jih je postavil Milkowicz. Na odlomke me je opozoril kolega prof. dr. J. Kelemina, za kar se mu prav lepo zahvaljujem. Pri vezavi 5. zvezka imenjske knjige (Gültbuch) za Kranjsko za l. 1619—1661 — danes v arhivu Narodnega muzeja v Ljubljani — so bili uporabljeni trije pergamentni odlomki v velikosti 41×28 cm, $42 \times$ ok. 8.5 cm, 41×2.5 cm. Že pred odločitvijo od platnic imenjske knjige mi je bilo jasno, da gre tu za odlomke originalnega stiškega nekrologija iz 15. stoletja.⁶

Iz teh danes v arhivu Narodnega muzeja v Ljubljani hranjenih odlomkov moremo spoznati, kako je bil urejen stari stiški nekrologij. Pergamentni listi velikega folio-formata so bili razdeljeni na šest stolpcev v sledečem redu od leve proti desni: 1. koledar, ki je obsegal a) pri posameznih dneh dnevne črke od A do G, b) označbo dni po rimskem načinu s kalendami, nonami in idi, c) pri nekaterih dneh svetniške praznike po cistercijanskem koledarju,⁷ 2. stolpec umrlih menihov, »monachi«, 3. stolpec umrlih novicev, »novicii«, 4. stolpec umrlih konverzov, »conversi«, 5. stolpec umrlih plemičev, »nobiles«, 6. stolpec umrlih »familiaris«. Pod 2—4 so torej zabeležene duhovne osebe iz Stične pa tudi od drugod, pod 5. plemstvo, pod 6. pa osebe, ki so spadale k samostanski družini, meščani in druge laiške osebe neplemiškega stanu.

Z rdečilom so izpisani naslovi posameznih stolpcev, rimski koledar in pomembnejši svetniški prazniki, med umrlimi pa nekatere osebe, ki so zavzemale ali visok položaj (na primer stiški opat, koroški vojvoda, goriški grof) ali se pa prejkone izkazale napram samostanu. Snov je bila tako razporejena, da so pri odprtih mrtvaški knjigi na dveh hkrati vidnih straneh bili vpisi za polovico meseca; pri mesecih po 30 dni po 15 dni, pri mesecih po 31 dni pa dnevi 1—16, oziroma 17—31 na vsakih dveh straneh. Na odlomkih, ki so se nam ohranili, imamo

⁵ G. Kozina v Jahresbericht der k. k. Ober-Realschule in Laibach 1865, 7 dalje. Wl. Milkowicz, Die Chronik Puzels aus dem krainischen Cistercienserstifte Sitich, Mittheilungen des Musealvereins für Krain, III (1890), 66 dalje. — Milkowiczeva trditev o 50ih umrlih menihih vsakih 100 let se ne vjema s podatki pri Puclju.

⁶ Prim. o imenjskih knjigah sedaj J. Polec, Svobodniki na Kranjskem, Glasnik Muzejskega društva za Slovenijo, 17 (1936), 16 dalje.

⁷ H. Grotfend, Zeitrechnung des deutschen Mittelalters und der Neuzeit, II/2, 23 (cistercijanski redovni koledar).

vpisano: a) za dni od 1. do 15. septembra stolpec »conversi«, b) za dni od 16. do 30. septembra stolpec »novicii«, c) za dni od 17. do 31. oktobra stolpce »conversi«, »nobiles« in »familiares«, d) za dni od 1. do 14. novembra pa stolpce »koleदार«, »monachi« in »novicii«. Posamezne stolpce delijo navpične črte, posamezne dni pa vodoravne.

Ureditev stiškega nekrologija je podobna ureditvi dveh nekrologijev cistercijanskega samostana v Reinu pri Gradcu.⁸ Od enega sta nam ohranjena dva odlomka iz 14. stol., drugi, začet leta 1390, je pa popoln. Oba imata na folijih velike oblike razdeljeno snov na pet stolpcev: servicia, monachi, novicii, conversi, familiares. Podobno ureditev na take stolpce imata od vzhodnoalpskih cistercijanskih samostanov še samostana v Heiligenkreuzu in Lilienfeldu na Nizjem Avstrijskem.⁹ Tako ni samostan v Reinu dal Stični le prve menihe, imel v Stični nekatere cerkveno-upravne privilegije, dajal Stični predloge za knjižno-iluminatorsko in literarno delo, marveč bil Stični tudi, kar se tiče ureditve najstarejšega znanega nekrologija, za zgled.¹⁰ Ne dolgo za obema reinskima in nemara pod njunima vplivoma je namreč nastal stiški nekrologij.

S tem prehajamo na vprašanje o času, kdaj je nastal naš stiški nekrologij. Vpisi v njem so od peterih rok: 1. roka, ki je najstarejša in je vpisala ogromno večino teksta ter jo bomo še skušali podrobneje datirati, 2. roka, ki je proti koncu 15. stol. zapisala nekatera imena, 3. roka, ki piše še gotško kurzivo, od nje je zapis iz l. 1525, 4. roka s humanistično pisavo 16. stol., 5. zapisi 17. stol.

Prvo in glavno roko moremo podrobneje datirati iz zapisov samih. V stolpcu plemičev vpisana Elizabeta iz Čreteža (Rewtenberg) je umrla l. 1425 (gl. spodaj op. 11). Pri stiškem opatu Petru je od glavne roke pripisana letnica njegove smrti: 1427. Pavel Glogowicz, ki je omenjen v vrsti umrlih plemičev, se v virih zadnjč omenja l. 1432 (gl. spodaj opazko 10). Mnenja sem, da je kmalu po tem letu glavna roka sestavila temeljni tekst naše mrtvaške knjige. Nedvomno se je pri tem posluževala starejših zapisov, ki so tudi mogli biti nekrologiji ali vsaj imeti nekrologijski značaj. Najstarejše ime z ozirom na življenjsko dobo, ki sem ga mogel iz naših nekrologijev točno določiti, je Vlfoldus, opat v Admontu na Štajerskem, ki je umrl 2. novembra 1137, živel tedaj še ob času, ko so leta 1136 ustanavljali v Stični samostan (gl. spodaj opazko 22).

Preostane nam še vprašanje, kako moremo danes, po najdbi stiškega nekrologija iz 15. stol., soditi o vrednosti nekrologijev, ki jih je v svojih rokopisnih delih iz stiške zgodovine uporabljal in objavljajl Pavel Pucelj. Vrednost njegovih zapisov je različna glede na stanovske kategorije, v katere je tudi Pucelj, seveda na prav svojevrsten in svojevollen način, razdelil svoje nekrologijsko

⁸ Popis in izdajo obeh reinskih nekrologijev je priredil v Monumenta Germaniae historica. Necrologia, II, 341—355, Herzberg-Fränk. Odlomke je opisal in objavil tudi H. Zeissberg, Archiv für österreichische Geschichte, 58 (1879), 217 dalje. Nekrologij iz l. 1390 je opisal A. Weiss, Beiträge zur Kunde steiermärkischer Geschichtsquellen, II (1865), 16, v izvlečku sta ga pa priobčila Pusch in Frölich, Diplomataria sacra ducatus Styriae, II (1756), 333—353.

⁹ Monumenta Germaniae hist., Necrologia, II, str. V.

¹⁰ Wl. Milkowicz, Die Klöster in Krain, Archiv für österr. Geschichte, 74 (1889), 297 dalje, 305. — M. Kos-Fr. Stelè, Srednjeveški rokopisi v Sloveniji, 8 dalje, 14 dalje. — Fr. Stelè Monumenta artis Slovenicae, I, 49.

gradivo. Imena menihov in novicev, razvrščena v nekrologiju po mesecih in dneh, so pri Puclju razporejena svojevoljno le na stoletja. Imena konverzov ima Pucelj izpisana po alfabetskem redu. Kolikor morem iz ohranjenih odlomkov presoditi, je skoraj vsa imena konverzov — z nekaterimi napakami sicer — zopet najti v Pucljevem seznamu. Zelo samovoljno je postopal Pucelj z imeni plemičev. Sestavljal je obsežne, po alfabetu urejene »nekrologije« ustanovnikov, dobrotnikov itd. stiškega samostana, toda uporabljal pri tem le v majhni meri naš nekrologij (ali pa kak prepis njegov). Prevezel je iz svoje nekrologijske predloge imena le nekaterih plemičev, jim dodal večkrat le zaokrožene letnice, večidel imen plemičev pa ni, kot se kaže, sestavil na podlagi nekrologijskih virov, marveč raznih listin in podobnega gradiva. Najbolj se Pucelj približuje predlogi in s tem našemu nekrologiju ter zanesljivosti v rubriki, ki našteva umrle »familiares«. Pod to rubriko vpisana imena je pustil razvrščena po mesecih, kot jih je našel v predlogi; izpustil je le dneve. Toda tudi iz stolpca »familiares« ni prevzel vsega, posebno težje čitljiva in nenavadnejša imena je rad izpuščal, nekatera imena tudi popravljaj, imena ženskih oseb pa kar prešel.

Z ozirom na vse to moremo iz Pucljevega gradiva in prepisov obnoviti do neke mere stari stiški nekrologij le v kolikor se tiče rubrike »familiares«, glede ostalih rubrik pa Pucljevo samovoljno prenavljanje tak posel skoraj docela onemogočuje. Posebno velja to za rubriko, pod katero so zbrana imena umrlih plemičev.

V objavi nekrologijskega odlomka, ki sledi, označujem glavno in prvo roko z navadnim tiskom, ostale pa z manjšimi črkami in pridejanim datiranjem po stoletjih (na primer: 17 = 17. stoletje). Razprt tisk pri vpisanih imenih pomenja pisavo z rdečilom, arabske številke ob levem robu pa mesečne dneve.

SEPTEMBER

CONV(ERSI)

2. Blansla.
3. Lantwinus.
7. Petrus conversus.
11. Otto. Gotschalculus conversus.
14. Chuno. Dittricus conversus. LX.

(NOV)ICII

16. (...) us novicius.^{a)}
17. (...) enire con (...dom)ino Alberto (...) comite de Goricia sollempniter.^{a)1}
18. Nicolaus novicius.
19. September in Höfflain. 17.
20. Dominus Fabianus Perneck kancelarius domini abbatis Johannis XIX. Ioannis Glauitsch. 16.²
22. Vlricus novicius.
23. XVI.
25. Conradus plebanus in Sancto Vito.³ Johannes plebanus in Tiuer.⁴
26. ... et sacerdos (...ci)vitate et prior...abbatis.^{a)} 17.
27. 1673. ... illos (?)^{a)} anno 1673 ... ta erat et ...^{b)} 17.
30. ... sacerdos anno 1651^{a)} ... Rudollffswö(rth).^{b)} 17.

OCTOBER

17. FAM.⁵ Laukart. Geysel. Duricus. Gerdrudis de Weysselberg.⁶
18. CV.⁵ Jacobus conversus. NOB.⁵ (Dom)ina Clara de Offenpach.⁶
Gerlacus de Weinch.⁷ FAM. Heinricus. Agnes. Marquardus. Stephanus. Marcus. Marinus. Magister Nicolaus prebendarius 96.⁸
19. CV. Accellinus. Leo. Johannes. Conradus. Leo conversus. FAM. Chunrat. Janse.
20. NOB. Herrodus de Awersperg.⁹ FAM. Wolfarus.
21. CV. Petrus conversus. NOB. Hayna. Paul Glogowicz.¹⁰ FAM. Christina. Marquardus. Wilhelmus. Agnes.
22. CV. Johannes conversus. FAM. Dreitel. Mechtildis. Martinus. Gerdrudis. Meinhardus. Amelricus. Lieppurch.
23. NOB. Elizabeth de Rewtenberg.¹¹ Offna de Schonberg.¹² FAM. Fridricus. Nicolaus. Nicolaus. Nicolaus. Jacob et filia eius Dorothea. Andre. Thomas officialis de Possen.¹³ Briccius Tänzcl. Agnes uxor et omnium liberorum. 15 ex.
24. CV. Dobrosso conversus. NOB. Chunegundis. FAM. Wolfgangus. Adelbertus. Dyemut.
25. NOB. Gregor de Standorff cum sanguineis (!) suis.¹⁴ FAM. Amelricus. Nachbrochna. Johannes. Heinricus. Nedobel.
26. CV. Bernhardus conversus. NOB. Vlricus dux Karinthie et Philippus frater eius.¹⁵ FAM. Jacob. Margreta.
27. CV. Edelberdus conversus. NOB. Georius Hoffsteter. FAM. Ernestus. Meinhardus. Rudolfus. Symon. Wulsilch. Cristan. Perchta. Chinicz. Winter.
28. NOB. Chunegundis et Mathias de Kosyak.¹⁶ Dominus Laurencius de Awersperg milles.¹⁷ FAM. Biley. Adam. Waltheus.¹⁸ Reychut. Leutoldus. Meinhardus. Michael. Lienhardus. Hermayne. Meinhardus. Christina.
29. NOB. Dominus Albertus miles de Offenpach.¹⁷ Agnes de Meychou.¹⁸ Georgius Mökniczer. Margaretha uxor eius. 15 ex. FAM. Hertwidus. Frouinus. Waltheus.¹⁹ Heinricus Zemfiel. Eliçabeth uxor eius de Staencz. Vrbanus et Andreas de Staencz cives et Vrsula uxor Martini pyleatoris. Petrus Egkell civis de Staencz. 15 ex.¹⁹
30. CV. Georius. Alexus conversus. NOB. Meinhardus dux Karinthie.²⁰ FAM. Perchta. Andia. Heinricus. Otto. Primus cocus.
31. CV. Laure. Heinricus. Menclinus. Adam con(versus).

NOVEMBER

1. d. kal. nove. Omnium sanctorum. MON. Gotfrid(us. R)upertus.^{b)} Johannes monachus et sacerdos de Runa.²¹
2. e. 4. non. Commemoratio omnium animarum. MON. Vlfoldus abbas Admundensis.²² Dominus Conradus Yserperger de Stancz.¹⁹ NOV.⁵ Dominus Thomas plebanus in Saxenueld.²³
3. f. 3. non. MON. Heinricus.
4. g. 2. non. MON. Dominus Johannes et dominus Andrea abbates in Lantstrost.²⁴ Bernhardus monachus et sacerdos. Vlricus professus in Czewtel.²⁵
5. A. non. Malachie episcopi. MON. Dominus Wernhardus Victoriensis.²⁶ Georius monachus et sacerdos.
6. b. 8. id. MON. Wolfingus.
7. c. 7. id. NOV. (H)einricus notarius.
8. d. 6. id. Quatuor coronatorum.

9. e. 5. id. Theodori martyris. MON. Dominus Petrus abbas Sitticensis anno M^oCCCC^oXXVII^o.²⁷ Hilgerus. Leo. Abardus monachus et sacerdos.
10. (f.) 4. id. MON. Imgrammus monachus.
11. g. 3. id. Martini episcopi. MON. Nicolaus. Laurentius. Joannes Lippoglaua monachus 1525.²⁸ NOV. In die sancti Joan(nis...) g suscepit habit(um) noviciorum anno ... natus Rudolsbert.¹⁶ b) d)
12. A. 2. id.
13. b. id. Bricii episcopi. MON. Lanfridus. Rudolfus. Dominus Nichel senior in Stancz.¹⁹
14. c. 18. kal.

a) odrezan pergament; b) zabrisan oziroma nečitljiv tekst; c) tako original! d) na tem mestu izradiran tekst, napisan prvotno z rdečilom.

¹ Goriški škof Albert II., o katerem pravi Pucelj (*Idiographia...* 47), da je osvobodil l. 1303 stiški samostan carinskih dajatev. Samostan je imel torej povod na slovesen način (sollempniter) spominjati se ga, posebno ker je grof že sledečega leta 1304., dne 3. septembra umrl (V. Joppi, *Necrologium monasterii Rosacensis*, Archiv für vaterländ. Geschichte und Topographie, 19, 1900, 15) in bil 7. septembra v Rosazzu na Furlanskem pokopan (Rubeis, *Monumenta ecclesiae Aquileiensis*, 30). Zapis v našem nekrologiju je zašel na mesto, ki je po času (druga polovica septembra namesto prva) in rubriki (med novici) napačno.

² Stiški opat Ivan Glavič 1500—1511 (Milkowicz, *Die Klöster in Krain*, Archiv für österr. Geschichte, 74, 1889, 329).

³ Prejkone župnik Konrad v Šentvidu pri Stični, ki se omenja med 1249 in 1261 (Zahn, *Urkundenbuch des Herzogthums Steiermark*, III, 120; Schumi, *Urkunden- und Regestenbuch des Herzogthums Krain*, II, 136, 217; Jaksch, *Monumenta hist. duc. Carinthiae*, IV, 392).

⁴ Ali Johannes arhidiakon Kranjske in Marke, ki se omenja 1361 kot župnik v Laškem, (Orožen, *Das Bisthum und die Diözese Lavant*, IV, 118), ali pa Johannes de Mila, 1374 omenjen kot sin Dietmara Mila, šolskega mojstra v Ljubljani, 1388 arhidiakon Kranjske in Marke, 1398 prezentiran na župnijo v Laškem (Orožen, 119—120).

⁵ CV. = konverzi, FAM. = familiares, MON. = monachi, NOV. = novicii.

⁶ Hmeljnik pri Novem mestu. Mogoče Klara, žena Kristofa Gumplerja, 1430 (Puzel, *Idiographia...*, 78, 593).

⁷ Kravjek, nemško Weineck, nekdanj grad blizu Muljave pri Stični.

⁸ 96 = 1496.

⁹ Mogoče Herbart Turjaški, sin iz zakona Elizabete iz Čreteža z Viljemom Turjaškim (glej opombo 11). O njem Richter, *Die Fürsten und Grafen von Auersperg*, *Neues Archiv für Geschichte...*, 1830, 188. Ta Turjaški je bil v zvezah s Stično; Pucelj ga ima v seznamu stiških dobrotnikov omenjenega pri l. 1424 (*Idiographia...*, 76, 596).

¹⁰ Pavla, ki se je Glogowiczer imenoval po vasi Glogovici blizu Šentvida pri Stični, poznajo viri v razdobju okoli 1400—1432 (Schumi, *Archiv für Heimatkunde*, I, 108—109). Po Pucelju (*Idiographia...*, 76, 347) je Pavel Glogowiczer ustanovil kapelo Matere božje v Šentvidu pri Stični, jo dotiral in si pri njej zase in dediče pridržal patronatno pravico. Pucelj ga na n. m. 592 pri letu 1422 beleži med stiškimi ustanovniki. Zadnjič se v znanih virih omenja l. 1432 (*Mittheilungen des Historischen Vereins für Krain*, 1862, 52).

¹¹ Elizabeta iz Čreteža (Reutenberg), žena Viljema Turjaškega in »hofmaisterin« vojvodinje Viride Visconti, žene avstrijskega vojvode Leopolda III., ter žená vojvodov Leopolda IV. in Ernsta. O njej glej podatke v turjaških listinah: *Mittheilungen des Musealvereins für Krain*, XIX, str. 110 dalje in XX, str. 161 dalje. Elizabeta je umrla med 26. febr. in 18. majem 1425 (*Mittheilungen...*, XX, 198, 200).

¹² Offnia de Schonenberg 1250 med dobrotnicami stiškega samostana (Schumi, *Urkundenbuch*, II, 135).

¹³ Hudo pri Stični.

¹⁴ Po Pucelju (*Idiographia...*, 51) je dobila Stična 1320 od Ulfinga iz Šumberka eno hubo in en ribnik v »Steindorff prope thermas vulgo Teplicz«. Pri Dolenjskih Toplicah je stiški samostan res imel posest (primerjaj ime kraja Meniška vas), toda imena nalik na »Steindorff« v tamošnji okolici danes ne najdemo.

¹⁵ Koroški vojvoda Ulrik III. iz rodu Spanheim, umrl 27. oktobra 1269 v Čedadu (Jaksch, *Mon. hist. duc. Carinthiae*, IV, 722). Njegov brat Filip, umrl 21. ali 22. julija 1279 v Kremsu (Jaksch, *Geschichte Kärntens bis 1335*, II, 90).

¹⁶ Kozjak, nekdanj grad pri Temenici na Dolenjskem.

¹⁷ Albert iz Hmeljnika se omenja v virih med 1300 in 1313 (Schumi, *Archiv für Heimatkunde*, II, 244; *Fontes rerum Austriacarum*, II, 35, 73; 36, 132). Pucelj ga ima v seznamu ustanovnikov stiškega samostana zabeleženega pri letu 1324 (*Idiographia...*, 589).

¹⁸ Mehovo pri Novem mestu.

¹⁹ Stainz jugovzhodno od Gradca. V sekavski nekrologij sta v 15./16. stol. pri 6. oktobru vpisana tudi »Andreas famulus« in »Florianus Egckl... de Stentz« (Mon. Germ., Necrol., II, 425).

²⁰ Koroški vojvoda Majnhard iz rodu Goriško-Tirolskih, umrl 1. novembra 1295 v Greifenburgu na Koroškem (Jaksch, Geschichte Kärntens bis 1335, II, 144).

²¹ V reinskem nekrologiju iz l. 1390 je vpisan k 1. novembru v vrsti menihov Johannes Rotenmanner (Mon. Germ., Necrol., II, 353).

²² V reinski nekrologij iz l. 1390 je vpisan k 2. novembru v vrsti menihov Woluoldus abb. Admundensis. Woluoldus je pred novembrom 1115 postal opat v Admontu na Zgornjem Štajerskem, umrl je 2. nov. 1137. Njegovo ime je vpisano tudi v mlajšo bratovščinsko knjigo samostana Seckau, ter v nekrologije samostanov: sv. Ruperta in sv. Erentrude v Salzburgu, Seon na Bavarskem, Admont in Millstatt (Mon. Germ., Necrol., II, 51, 73, 182, 233, 305, 353, 379, 464, 759).

²³ V Zalcu je bil za župnika neki Tomaž l. 1319 in zopet l. 1428 (Beträge zur Kunde steiermärkischer Geschichtsquellen, IX, 96 in X, 112).

²⁴ Kostanjeviški opat Johannes je vpisan tudi v reinski nekrologij iz l. 1390 (Mon. Germ., Necrol., II, 353). Kostanjeviški opat Andrej se omenja v listinah med 1391 in 1406 (Milkowicz, 370). V 14. stol. je bilo v Kostanjevici pred Andrejem troje opatov z imenom Johannes. Prejkone je v našem nekrologiju mišljen oni, ki se omenja v listinah med 1320 in 1333 (Milkowicz, 350, 370).

²⁵ Cistercijanski samostan Zwettel v Nižji Avstriji.

²⁶ Cistercijanski samostan v Vetrinju (Viktring) pri Celovcu.

²⁷ Stiški opat Peter se k 9. novembru omenja tudi v nekrologiju samostana Rein iz l. 1390 (Mon. Germ., Necrol., II, 353). Po Milkowiczu (325, 343) je upravljal samostan od l. 1407. Valvasor, Ehre, II, 699, ga ima zabeležene s smrtnim datumom 1428 »den 9. Wintermonats-Tag«.

²⁸ Prejkone Lipoglav (Veliki, Mali) pri Grosupljem.

Résumé

Fragments d'une nécrologe de Stična. — Publication avec commentaire des fragments d'une nécrologe provenant de l'abbaye de l'ordre de cîteaux à Stična (Sittich) en Slovénie. Les fragments se trouvent aux Archives du Musée National de Ljubljana et contiennent les plus anciens textes nécrologiques connus de cette abbaye. Ils datent pour la plupart d'environ 1430—1440 et conservent des noms de personnes défuntes pendant les mois de septembre, octobre et novembre. L'auteur explique la composition du nécrologe dont les rubriques, dans le cadre du calendrier cistercien, contiennent des noms de «monachi», «novicii», «conversi», «nobiles» et «familiales». A cet égard le nécrologe de Stična s'apparente à quelques nécrologes provenant des couvents cisterciens de l'Autriche (Rein, Lilienfeld, Heiligenkreuz). C'est ce nécrologe ou une copie qu'a utilisé l'historien Paul Puzel dans son oeuvre restée manuscrite »Idiographia sive rerum memorabilium monasterii Sitticensis descriptio... 1719« (aux Archives du Musée National de Ljubljana), mais d'une manière tout à fait insuffisante et incorrecte.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA



00000509110

